

Pesmi

kako Ti je ime?
ki zvezdam daješ
da čez noč izjokajo biserno roso
ki lačnim mladičem levinje
vsak dan pripravljáš malico
ki vidiš izid bitke s hrbta vranca
še predno se je začela
kje si doma?
ki poznaš vsak gib človeka
od male pikice v materinem trebuhu
do mišice, ki izpusti poslednji dih
ki daješ upanje v nekaj svetlega
in me potem pustiš v trpljenju
prežvekujočega dneva, ki si ga ne zaslužim

boril se bom s Teboj
do svoje zmage
dokler me s svojim
strašljivo mogočnim imenom
ne premagaš
blagosloviš
za vedno

*kot zaljubljenec
ki ga žge v srcu
prihaja željno na kraj
kjer se mu je zgodila Bližina
ga išče
ga gleda
ga ljubkuje
tako jaz romam
na mesto
kamor se spušča
najtrdnejši razlog
mojega upanja
ga najdevam
ga občudujem
ga poljubljam
vsakič znova
enkrat
dvakrat
stokrat
tisočkrat
med nezmožnostjo razumevanja
in osuplostjo nad spoznanim*

*preprosto je
... in mi delamo ovinke
očitno je
... in mi mižimo
veselje je
... in mi smo v črnem
zastonj je
... in mi gremo mimo*

*kdaj bomo spoznali,
da **smo**,
ker **Je**?*

*naučila si me govoriti
brati pisati
s Teboj sem se kobacal
se smejal in spoznaval sebe
potem sva skupaj pela
se objemala in risala
sedaj me učiš potrpeti
jokati in še bolj ljubiti*

*nekoč sem se smejal
Tvojem ženskemu imenu
- nisem ga povsem razumel -
danes Te hvaležno poljubljam
brez Tebe bi nikoli ne rasel
v ljubečega človeka*

*duhovne vaje
imam
v dolgem času vsakdana
med prebliski trenutka
ob viharjih upiranja
učim se
dati prostor
podarjenemu*

*ko si nekje tam
tako zelo tam
in hkrati
tako zelo neveščnokje
v labirintu
tistih hrepenenj
in strahov in želja in vprašanj,
na katere se zdi,
da ni odgovora,
Ti ni lahko.*

*takrat lahko
le na široko razpreš
svoje roke
in v sneg poseješ
to majhnost,
nemoč,
iz katere
bo po čudežni noči
vzklilo
seme gotovosti,
da ima vse svoj
smisel
in da Tvoja pot
vodi vanj.*

že od otroštva
rišem križ
od glave
na čelo
od rame **na ustnice** do rame
na srčno stran
do srca
z dotikom
kažem upanje
v vstajenje
svojega mesa

iz-govoriš
v-besediš
iz-poveš
sebe
svoj
sem tak, sem taka
potrebujem
Tebe
Te čakam
v tišini
v samoti
v bolečini
v silnem
hrepenenju
da bi Te
gledal
v nežno
večnost
Tvojih
globokih
oči

*pogajaš se
s tišino
da bi mrmrala sanje
glasneje
z mokroto
da bi izpirala strah
pogosteje
s svetlobo
da bi žgala pesmi
jasneje*

*daš svoj dan
zastaviš svojo noč
in vse besede
ki dozoriijo
med mislijo in dejanjem*

*pogajanja
dobiš
zaradi tega
kar je padlo
iz praznih žepov*

*... ko poveš
svojo bolečino
ostro kljuvajočo
v sencih
v kosteh
tik pod kožo
in njene žgoče kaplje
padajo na moja usta
na obraz
za tilnik
čakam s Teboj
na upanje
na toplejši veter
na sončni žarek
... in Te samo nežno objamem
dolgo
dolgo
dolgo*

*blagoslavljam
blago naslavljam
vse po vrsti
z nogami stopinje
in njihove lastnike
z očmi poglede
in kar se v njih skriva
z rokami dotike
in njihove plemenite vzgibe
z usti poljube
in njih iskrene darovalce*

*s srcem Tebe
ki si prvi začel
z osrečujočo igro*

*tihota
blago jemlje
noči lajež
strah že spi*

*po krvi
steče
sladka misel
mir ji sledi*

*to noč
sem sonce
na oni strani
luna na tej*

*to pot
bo spanec
malical zvezde
do roba vesolja
in še naprej*

*vse, kar prineseš
je dobro
če sonce, sonce
če skale, skale
če morje, morje
če umazane luže, umazane luže
je dobro
da je tu*

*naslednji trenutek
dobiš
rože v zameno
celo goro
dišečih vrtnic
rdečih kot kri
belih kot sneg
pojočih
kot so valovi
brezmejnega oceana*

*vse zadiši
na novo
čisto na novo*

*nobena možnost
ni tako bosa
nobena želja
tako gola
kot je tista,
da bi Te imel rad*

*čez vse meje
predstavljenosti
preko vseh meril
običajnosti
z dotikom
druge vrste
preprosto
iz vsega srca
rad*

*ko odrasteš
ohrani sonce v očeh*

*ne dovoli
da Ti ga svet odraslih
brezobzirno vzame*

*veš
ko gledam
Tvoj nedolžni pogled
v nasmehu radostni zalet
tudi sam razumem
da Sonce pripada otrokom*

*tistim
ki v čistem pogledu
nosijo svoje srce*

*Nedokončan urnik,
nedokončano upanje,
zrenje
in nedokončana molitev.
Iščem kraj,
kjer nedokončanost
umika svoj iščočí pogled
Usmiljenju.*

*Nekaj je
za tistimi vrati,
kjer prideš iz danes v jutri.
Nekaj je
pod neskončnim obzorjem,
kjer sonce večno slika svoje zahode.
Nekaj mora biti
v objemu dveh,
ki v ljubezni postajata eno.
Nekaj mora biti
med srci tistih,
ki v mislih premagajo vsako razdaljo.*

*Za tistimi vrati ...
tam Te počakam!*

*Lepa si,
ko šivaš obleko
za srečanje z ženinom.*

*Zlato nitjo potrpežljivosti
obrobliš nebesno modro blago,
v srebrne lase
si spletla
dehteče majske rože ponižnosti.*

*Tvoje mehke roke
mi govorijo o mnogih,
ki Te gledamo
s hvaležnostjo v očeh.*

Tam boš blestela.

*U poljub
sem skril željo.*

*Takrat bi rad
zaplesal s Teboj.*